

de NIEKKER

Actief Laken

De Noordstar speelt "In den Expo"

De Balans

Vic Anciaux wikt en weegt

Lakuli

Een sociaal restaurant in Laken

VLAAMSE
In de weer
GEMEENS
voor
CHAPSCO
Brussel
MMISSIE

De kokkinnen van "De Andere Tafel in de Stefaniastraat"

Ron De Rauw speelt "DaDoo Ronron"

vrijdag 18 april – 20u30

"DaDoo Ronron" wordt de eerste solo-productie van Ron De Rauw. Vol muzikale en visuele grappen. Ron laat zijn verzamelde talenten helemaal los. "DaDoo Ronron" wordt een hyper- en interactieve muzikale theaterkomedie waarin Ron De Rauw speelt, zingt, danst, springt, duikt, valt en weer opstaat.

Tickets: € 10 – Cultuurwaardebon van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is welkom

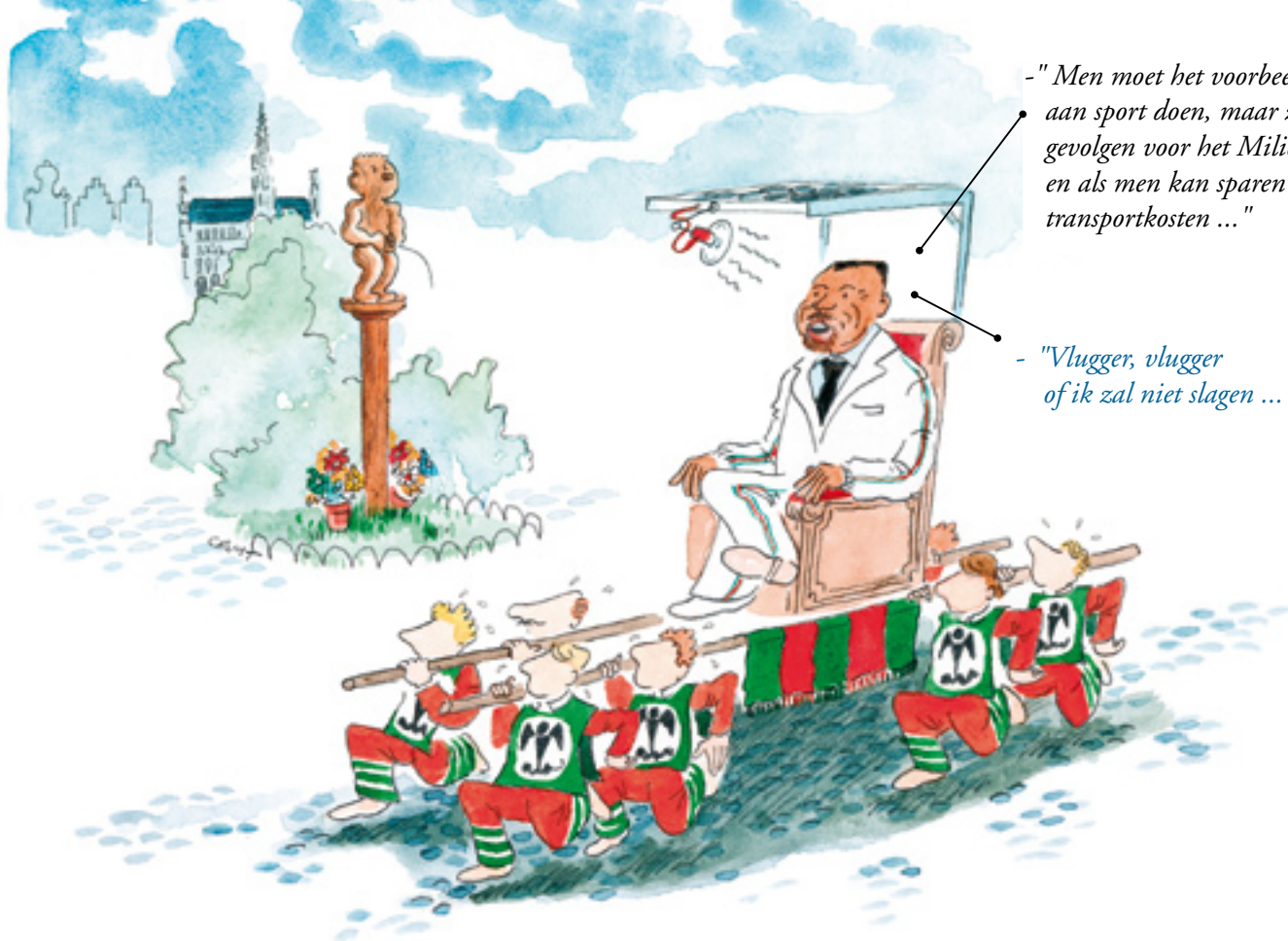

inhoud

- p.3 De Mening: Gertraud Langwiesner
- p.4-6 Stadsberichten: Meer vrachtwagens in de stad – Maak van Laken geen eiland – Buurtbewoners wandelen met schepenen
- p.7-9 Actief Laken: Reünie van twee vrienden, Hoenraet & De Groof
- p.10 Stadsberichten: Bertin Mampaka
- p.12 Nekkersdal: "In den Expo" door KTV De Noordstar
- p.13 De Bank: Chris Cartoon
- p.15 De Kalender
- p.16 De Bib: Aanraders uit de vertaalde literatuur
- p.18 De Balans: Vic Anciaux
- p. 20 Lakuli: De Andere Tafel

DAT GEBEURT IN UW ACHTERTUIN ...

De ambities van Bertin Mampaka, schepen van sport, groene ruimten, milieu en internationale solidariteit ...

- "Men moet het voorbeeld geven: aan sport doen, maar zonder gevolgen voor het Milieu, en als men kan sparen op transportkosten ..."

- "Vlugger, vlugger of ik zal niet slagen ..."

FRAUENREALITÄT IN LAEKEN

Gertraud Langwiesner

Ich heiße Gertraud Langwiesner und lebe schon seit neun Jahren in Belgien. Ich bin nach Brüssel übersiedelt um mein Mandat als Generalsekretärin der *Internationale Christliche Arbeiterinnen Jugendbewegung* zu übernehmen. Diese Erfahrung hat mich sehr bereichert und ich suchte eine Arbeit in Brüssel die eine interkulturelle Dimension hat, so kam ich auf Umwegen nach Laeken. Jetzt arbeite ich schon seit fünf Jahren als Koordinatorin im Laeken im Maison Mosaïque, das eine Sektion von der französischsprachigen feministischen Frauenbewegung ist.

Wir begegnen sehr viele Frauen und Migrantinnen im Zentrum, die in Laeken leben und wohnen und ins Maison Mosaïque kommen um andere Frauen zu treffen, um lesen und schreiben zu lernen, um französisch, niederländisch zu lernen, um eine Computerkurs zu machen, oder bei einen entspannenden Gymnastik Kurs teilzunehmen. Es kommen auch sehr viele Frauen und Migrantinnen ins Zentrum, die eine Adresse suchen oder einen Brief nicht lesen können... oder um einfach ihre Fragen und Sorgen abzustellen.

Wir stellen fest, dass sehr viele Frauen einfach nur aus dem Haus wollen um andere Frauen zu treffen, da sie sehr alleine sind. Die Einsamkeit ist sehr präsent vor allem unter den Migrantinnen. Sehr oft nur nachdem sie die Möglichkeit hatten ins Maison Mosaïque zu kommen, oder in einer anderen Stadtviertelinitiative teilgenommen haben, lernen sie andere Frauen kennen und bauen eine Solidarität und Freundschaft auf.

Jedes Jahr im September wenn wir die Einschreibungen organisieren für unsere Aktivitäten im Maison Mosaïque, kommen immer wieder vor allem junge Frauen ins Zentrum die im Sommer in Marokko, in der Türkei... geheiratet haben und dann nach Brüssel kommen. Diese Realität ist oft sehr schwierig für diese Frauen, da sie nicht die Sprache sprechen, nicht das belgische System kennen, wenig Referenzen im Vergleich zu ihrer Kultur haben... und manchmal dann auch das „wirkliche“ Gesicht von ihren Mann kennen lernen. Sehr oft sind diese Frauen „berfordert, hilf-

In „De Mening“ willen we Lakenaars de kans geven hun opinie of mening aan de lezers te vertellen. Ook niet Nederlandstaligen kunnen hier hun verhaal kwijt. Deze keer brengt Gertraud Langwiesner, in haar moedertaal, het verhaal van de werking van Maison Mosaïque, gelegen in de Tielemansstraat. Zij is reeds verschillende jaren coördinator van deze vrouwenwerking.

los und wissen überhaupt nicht wie sie diese Situation bewältigen können vor allem als Migrantin. Einige Frauen, die wir treffen, leben unter ständiger Kontrolle von ihren Mann. Es kommt öfters vor, daß ein Mann im Maison Mosaïque nach seiner Frau telefonisch nachfragt, nur um zu kontrollieren ob seine Frau wirklich im französisch Kurs teilnimmt. Dieses Phänomen der *sozialen Kontrolle* ist ein wirkliches Problem, das aber leider ein sehr großes Tabu ist. Diese Erscheinung wird von den Frauen aber auch von den Mädchen als „symbolische“ Gewalt erlebt.

Wir stellen auch fest, dass die *Gewalt an Frauen* und die Gewalt in der Familie sehr häufig vorkommt. Wir unterstützen einige Frauen, die beschlossen haben aus dem Gewaltzyklus auszusteigen, aber dann sehr oft alleine mit den Kindern sind, keine Wohnung haben und dann auch auf die Sozialhilfe angewiesen sind. Diese Gewalt wird oft auf verschiedenen Ebenen erlebt wie die psychologische, physische... aber auch die ökonomische Gewalt. Sehr viele Frauen tauschen mit uns aus, dass sie einfach kein Geld haben und mit der Familienbeihilfe den Haushalt und die Kinder versorgen müssen. Es kommt häufig vor, daß einige Frauen und Migrantinnen nicht mehr ins Maison Mosaïque kommen können, da einfach ihr Ehemann nicht mehr einverstanden ist. Diese Situation von Gewalt an Frauen verschärft sich, wenn die Frauen noch nicht lange in Belgien leben und ihre Papiere noch nicht fixiert sind.

Sehr viele Frauen und Migrantinnen tauschen mit uns im Zentrum aus, dass sie die Rolle einer Hausfrau übernehmen – eine Frau die die Kinder erzieht, die den Haushalt führt und die ganze Familie bedient. Sehr viele Frauen teilen uns mit, dass sie auf sich alleine gestellt sind bei der Kindererziehung, und der Vater einfach nicht präsent ist. Die Frage stellt sich, wel-

ches Modell von Beziehung und Familie wird an den Kindern vermittelt? Wenn diese Frauen und Migrantinnen dann einfach ihre Nase voll haben und ihre Situation verändern wollen, haben sie es überhaupt nicht leicht und einen sehr langen Weg vor sich.

Wir treffen sehr viele Frauen die in einer sehr prekären Situation leben. Wir haben keine genauen Statistiken, aber sehr viele Frauen sind arbeitslos oder leben von der Sozialhilfe, die nicht ausreicht um die Grundbedürfnisse zu befriedigen, vor allem für die Frauen die Alleinerziehenden sind, verschärft sich diese Situation. Wir stellen fest, daß viele Frauen und Migrantinnen bei sehr vielen Kursen und Ausbildungen teilnehmen, aber dann einfach keine Arbeit finden oder nur im Reinigungsbereich oder im informellen Sektor. Jedoch haben einige Frauen und Migrantinnen in ihrem Land gearbeitet oder sie haben ein Diplom, das aber leider nicht in Belgien anerkannt ist.

Trotz dieser harten Realität, stellen wir fest, dass es auch sehr gute und positive Entwicklungen gibt in Beziehung der Frauen und Migrantinnenrealität, vor allem wenn die Frauen Vertrauen zu anderen Personen entwickeln, wenn die Frauen Tabus aufbrechen und über ihre Situation austauschen,... entsteht eine sehr starke Verbindung und Solidarität unter Frauen, die die kulturellen Grenzen aufbricht.

Gertraud Langwiesner

NL Elk jaar, na de zomervakantie wordt het Maison Mosaïque geconfronteerd met jonge vrouwen uit Turkije, Marokko... die door een huwelijk met een Belg van Marokkaanse of Turkse roots naar Brussel verhuizen en in een voor hen totaal onbekende wereld komen. Voor velen wordt het een kil ontwaken uit een droom en komen ze vaak in heel moeilijke situaties terecht

Op de terreinen van Tour&Taxis, naast de huidige TIR, zal binnenkort het BILC verrijzen, een overslagplaats voor goederen. Vrachtwagens van groot kaliber zullen hier toekomen om hun inhoud op kleinere bestelwagens over te laden, die ze dan op hun beurt aan bedrijven en detailhandels zullen leveren. Dit centrum zou de druk van het zware vrachtverkeer op de stad moeten doen verminderen, waardoor de verkeershinder, luchtvervuiling en geluidsoverlast zouden dalen.

Op de voorstelling van de plannen voor het BILC-op 4 maart laatstleden had de Haven van Brussel Hervé Levifve, uitgenodigd om ons warm te doen lopen voor het project. Hij is verantwoordelijk voor de projecten goederentransport van de Stad Parijs en lichtte de aanpak van de Franse hoofdstad toe. Die heeft te kampen met een nog acuter mobiliteitsprobleem dan Brussel. Sinds het aantreden van Bertrand Delanoë als burgemeester is de aanpak van de mobiliteit er over een andere boeg gegooid en wordt enige creativiteit niet meer geschuwd. Om de overlast van het vrachtverkeer op de binnenstad te verminderen, werden een aantal maatregelen uitgevaardigd. Zo kwamen er overslagplaatsen van vracht- op bestelwagens vlak bij de grote invalswegen in de stad (naast autosnelwegen). De warenhuisketen Monoprix bijvoorbeeld heeft een goederentrein die de stad binnenrijdt, de lading wordt nadien door kleine niet-vervuilende bestelwagens naar de verschillende vestigingen in de stad gebracht. Er werd een verdeeldienst opgericht met "triporteur-fietsen" die elk meer dan honderd kilogram kunnen vervoeren. In de binnenstad worden overslagcentra opgericht langs in onbruik geraakte dokken en op de Seinekades. Het scheepvaartverkeer hindert het andere verkeer immers niet en is veel minder vervuilend. Een goederentram wordt gepland om de Hallenwijk met het vliegveld Charles De Gaulle te verbinden. Vrachtwagens die de stad toch nog moeten binnenkomen zijn gebonden aan een uurrooster: de minst vervuilende camions mogen erin tijdens de kantooruren, de andere tijdens een korte tijdspanne in de vroege ochtend en nacht. Alles wordt in het werk gesteld om de toe-

voer van goederen in de stad met een minimum aan vervuiling en overlast te doen verlopen.

Het Brussels Gewest is er nu dus ook van overtuigd dat zo'n overslag van goederen noodzakelijk is om de stad te ontlasten, maar wordt daarbij gehinderd door een stadvisie die nog uit de negentiende eeuw dateert. In plaats van de aanvoer van vrachtwagens te beperken tot aan de Ring zoals het Parijse voorbeeld, wil men die vrachtwagens tot in het centrum van de stad doen binnendringen. Het terrein waar het BILC zal gevestigd worden ligt namelijk op een hoog-scheut van de vijfhoek en is al lang opgeslorpt in het hart van de stad. De aanvoer van goederen via het spoor of waterweg is in het plan niet uitgewerkt, en wordt alleen als een eventuele mogelijkheid in aangestipt. Alle voorzieningen zijn uitgewerkt op maat van zwaar vrachtverkeer. Deze camions zouden via een bewegwij-

zeringsplan via afrit 6 (Militair Hospitaal) de Ring verlaten om zo via de Vilvoordsesteenweg en de Havenlaan de BILC-site te bereiken. Hoe de toevloed van 400 extra camions per dag dient opgevangen te worden op deze invalsweg werd niet verduidelijkt. De kruispunten aan de Van Praetbrug en het De Troozplein zijn momenteel reeds oververzadigd. Hoe men een vrachtwagen komende vanuit de richting Halle zal verhinderen om de stad reeds in Anderlecht te penetreren, ipv. hem een omweg van ±20km via een overvolle Brusselse Ring te laten afleggen blijft ook een raadsel. Vanuit Gent zal de "natuurlijke" instroom langs de Keizer Karellaan gebeuren, en komende van Antwerpen-Boom via de Koninklijke Parklaan.

Volgens het studiebureau Stratec zou het BILC-project de luchtvervuiling lichtjes doen toenemen tegen 2020. Eén van de doelstellingen van een overslagcentrum is echter de luchtvervuiling te doen dalen... En zelfs dit wordt enkel bereikt indien er met elektrische bestelwagens wordt gewerkt voor de levering aan de detailhandels en bedrijven, anders zou de vervuiling nog sterker toenemen. Maar nergens in het voorstel van de Haven wordt verzekerd dat er ook met elektrische voertuigen zal bediend worden. Daar het privéfirmas zijn die van dit centrum gebruik zullen maken, is niets minder zeker.

Veel onduidelijkheden nog rond het BILC-project. Eén ding staat weliswaar vast, de verkeersoverlast op de Havenlaan zal er alleen maar door toenemen.

De Haven dreigde er in een onder-tussen welbekende reflex mee, dat indien het project niet zou doorgaan tientallen jobs voor laaggeschoolden zouden teloorgaan, en dat de omliggende wijken dat hard nodig hebben. Maar kan de Haven garanderen dat de privébedrijven die zich hier komen vestigen mensen uit de buurt zullen aanwerven? Bedrijven kiezen nu eenmaal hun werknemers op basis van hun bekwaamheid, niet omwille van hun woonplaats. En als de Haven en het Gewest voor een andere aanvoer dan vrachtvervoer hadden gekozen, zouden er dan min-

der jobs gecreëerd worden? En als dit project zou doorgaan op de terreinen van Schaarbeek Vorming (dat daarvoor ideaal gesitueerd is naast de Ring, met nog functionele treinsporen en het kanaal voor vrachtvervoer), dan zouden er nog veel meer jobs gecreëerd kunnen worden. Er zou een veel grootschaliger project ontworpen kunnen worden met overslag van goederen voor binnen én buiten het gewest. Economisch interessanter voor de vervoersbedrijven die geen kostbare tijd meer verspillen met het moeizame binnendringen van het centrum. En idealiter zou er

aan de zuidkant ook een overslagcentrum dienen te komen.

Het project werd door de aanwezigen bij de voorstelling niet bepaald op enthousiasme onthaald, een enkeling niet te na gesproken bij wie de euro's reeds uit de ogen blonken. Voor een bankier betekent de aanvoer van honderden vrachtwagens dan ook financieringen en investeringen waarvan zijn instelling alleen maar beter kan worden. Of we daar ook eens rekening mee konden houden...

Wim Didelez

MAAK VAN LAKEN GEEN EILAND!

oproep voor de terugkeer van tram 81

Sinds de zomer van 2007 doet tram 81 het centrum van Laken niet meer aan. Voordien vormde tram 81 een rechtstreekse en comfortabele verbinding tussen Laken en de Vijfhoek, via het Noordstation. Daarom hebben bewoners en enkele Lakense verenigingen een platform opgezet om er voor te ijveren dat Laken centrum weer een snelle en rechtstreekse verbinding kan behouden.

Op dit moment zijn de bewoners van dit deel van Laken aangewezen op tram 4, metro 1A, de bussen van de Lijn en de trein om in het centrum van Brussel te geraken. Maar deze vormen geen waardige alternatieven. De halte van tram 4 bevindt zich ver buiten de wijk, aan de overkant van het kanaal op het moeilijk oversteekbare De Troozsquare.

Het nieuwe richtplan van metro zal het metronet in 2009 grondig door elkaar schudden. Metro 1A: Koning Boudewijn-Herrmann Debroux houdt dan op te bestaan als rechtstreekse metroverbinding met het centrum. De bussen van de Lijn rijden zich vast op de kleine ring. Bovendien is hun frequentie afgestemd op de dienstregeling van de NMBS. Daarom zijn ze enkel tijdens de piekuren interessant.

Vanuit het station Bockstaal is het slechts 9 minuten met de trein naar het centrum. Maar de frequentie ligt te laag en het station ligt er bijzonder onaangenaam bij. Het Gewestelijk Expres Net is pas voorzien tegen 2016.

Een overstap bestraft de minder mobiele medemens: senioren, reizigers met kinderwagens, caddies of boodschappentassen, mindervaliden. Het comfort en de inrichting aan overstaphaltes is onvoldoende: De Troozsquare, Bockstaelplein... Tram 94 kan het aantal reizigers tussen Bockstaal en de Vooruitgangstraat nauwelijks aan. De MIVB kan de regelmaat op haar net niet garanderen waardoor wachttijden nogal eens kunnen variëren.

Bovendien vormt het centrum van Laken een volkswijk met 10.000 inwoners waar veel mensen niet over een wagen beschikken. Daarnaast biedt een tram onmiskenbaar een aantal voordelen ten opzichte van bus en metro. Zeker nu dat nieuwe comfortabele trams (3000 en 4000) het net beetje bij beetje beginnen te bezetten. Je moet geen trappen en roltrappen doen, je kan de stap beter beleven vanuit de tram. De overheid moet wel voldoende investeren in doorstroming van de tram opdat zij de concurrentie met de auto volledig aan kan. In Frankrijk is de tram hele-

maal 'de retour' en herleven wijken waar de tram terug doorrijdt.

Om al deze redenen roept het platform op om: • Tram 81 of een gelijkwaardige tram terug op het oude traject te laten rijden. • Het behoud van een rechtstreekse metroverbinding tussen Laken en de Vijfhoek.

Op i Petitions kan u zelf deze petitie en oproep steunen, ga naar www.ipetitions.com/petition/tram81

Maar er is beetje goed nieuws over het openbaar vervoer in Laken. De Heizel zou ook een rechtstreekse tramverbinding krijgen met het UZ VUB te Jette. De nieuwe tram 9 zou vanuit Simonis door Jette gaan naar het ziekenhuis en dan terug keren naar Laken. De voorlopige keuze valt op een terminus aan de Jan Palfijnsquare en aansluiten op de bestaande tramlijnen.

BUURTBEWONERS WANDELEN MET SCHEPENEN

De Bockstaellaan en de Houba-de Strooperlaan werden aangelegd in 1905. Ten tijde van de Wereldtentoonstellingen van 1935 en 1958 werden er aanpassingen gedaan en bij de aanleg van de metro halverwege de jaren '80 kwamen de laatste belangrijke wijzigingen. In de gemeenteraad in 1949 werd er al geklaagd over de 'overdadige verkeersdrukte'. Nu, bijna 60 later, is het niet veel beter en trekken buurtbewoners weer aan de alarmbel.

Fietspad of rijvak?

Schepen El Ktibi ging in op het verzoek om overleg van de buurtbewoners en zo wandelde op maandag 3 maart een groep met de schepen, met schepen van Urbanisme Ceux, medewerkers van de cel Mobiliteit, politiecommissaris Slosse en een medewerker van de verkeerstechnische politie langs het traject Houba-Bockstael.

Over de probleemstelling was men het in grote lijnen eens: de middenberm is te smal, de rijstroken

zijn te breed, de markering is niet meer zichtbaar waardoor anarchie troef is.

Over de oplossing bestaat minder overeenstemming: de plannen van de schepenen slaan alleen op de korte termijn en worden gekenmerkt door een gebrek aan budget en visie. Binnen het kader van de nu goedgekeurde begroting is alleen ruimte voor verf voor meer strepen op de weg en eventueel hier en daar een vaste, betonnen middenberm zoals in de Picardstraat. Een studie bureau gaat een plan maken voor deze nieuwe markeringen. Buurtbewoners zullen hierin gehoord worden.

De buurtbewoners vragen op korte termijn meer dan verf, dus naast goede wegmarkeringen, een proefneming met een fysieke middenberm, met beperking van de rijstrook tot 3 meter en een ribbelstrook tussen de rijweg en het fietspad.

Op langere termijn, in het kader van de opdracht voor het studie bureau, vragen we een ruime stedenbouwkundige visie (met bijpassend budget) op de heraanleg van beide lanen van het Bockstaelplein tot de ring, met aandacht voor de effecten op omliggende wijken. Een volwaardig participatieproces voor de buurtbewoners tijdens de studie en de realisatie van het project moet voorzien worden. Eventueel zou een wedstrijd georganiseerd kunnen worden om de lanen te herwaarderen in een meerjarenplan.

Met alle festiviteiten rond 50 jaar EXPO 58 is het een goed moment om beide lanen te herwaarderen en weer de uitstraling te geven die Emile Bockstael en Louis Houba ruim 100 jaar geleden in gedachten hadden.

Myriam Zwemmer

Eénbaans- of driebaansweg?

Erfgoeddag – expo 58

Op zondag 13 april vindt in heel Vlaanderen en Brussel de Erfgoeddag plaats. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest biedt je een kijk op Expo '58, de toekomst van toen en de plannen van morgen. 50 jaar geleden vond op de Heizelvlakte Expo '58 plaats. Bezoekers konden er een blik werpen op 'de toekomst van morgen'.

Explorama '58 biedt een hedendaagse kunstzinnige kijk op de wereldtentoonstelling, met BNABOT krijg je op Heizeltram 81

een verhalenperformance. In Studio 50 flitsen we je terug naar de Golden Fifties, de tijd toen oma en opa nog klein waren. Aan het Amerikaans Theater (Radio 2) krijg je een glimp van Expo '58-Déjà View, en in het vroegere restaurant van het Amerikaans Paviljoen duikt de VRT in haar archief.

Gezinnen met kinderen zijn van harte welkom in Brussel! Met een spaarzak en -kaart kan je erfgoedbezoeken 'sparen' en zo kans maken op 100 gratis tickets voor het Atomium en Expo '58 troostprijzen. Meer info op www.erfgoedbrussel.be. Vraag je brochure aan bij erfgoedbrussel@vgc.be.

LUC HOENRAET, EEN (ON)BEKENDE LAKENAAR

Luc Hoenraet (°1941, Aalst) woont op de E. Bockstaellaan. Luc heeft met het gemeenschapscentrum een ietwat speciale band: hij verzorgde, zowat 30 jaren geleden, de kافت van de allereerste uitgave van De Nekker.

In Sint-Lucas te Brussel verwierf hij de nodige technische kennis. Stilistisch en formeel is zijn jeugdwerk schatplichtig aan de zogenaamde 'Informele schilderkunst', die als vlag de lading dekte van een aantal stijlen en stromingen die pakweg tussen 1945 en 1960 opgeld maakten: abstract expressi-onisme, tachisme (de vlek als vlak), action painting, lyrische abstractie, art brut, materieschilderkunst. Al in het begin van de jaren zestig, na een aantal jaren van experimenteren met diverse materialen, evolueerde Luc Hoenraet naar de materieschilderkunst. Het glanzend aspect van olieverf lag hem niet zo goed. Tot op de dag van vandaag is hij koppig aan de materiekunst blijven vasthouden. De materie die hij gebruikt bestaat o.a. uit een mengsel van plamuur, zand, lijm en pigment. Later komt daar textiel, spijkers, hout, koord als materie bij, waarbij zijn doeken een meer sculpturaal karakter krijgen.

Hoenraet is ook grafisch kunstenaar: duizenden tekeningen, litho's,

lino's, etsen, zeefdrukken en andere prenten in hoog-, vlak- of diepdruk. Zijn grafiek kan niet los gezien worden van zijn materiekunst: ze vullen mekaar aan of grijpen in een voortdurende wisselwerking op elkaar in. Motieven uit de schilderijen komen ook voor in zijn grafiek, waar ze verder worden uitgewerkt, uitgediept of gevarieerd. En vice versa.

Lezers die het werk van Hoenraet kennen, weten dat hij steeds één symbool als teken gebruikt: het kruis. Voor hem is dit een universeel teken zonder religieuze bijbedoeling. Het kruis –je kan het ook als het + teken bekijken) is een constante, een rustpunt in soms een zee van kolkende lijnen, andere tekens en krassen. Een rustpunt voor een soms swingende, ritmische invulling van het doek. Jazzmuziek noemt hij zelf als inspiratiebron voor

een levendige, verrassende en veel-tonige beeldtaal. Doordachte improvisatie, als het ware.

In het actuele kunstveld neemt Luc Hoenraet sinds lange tijd de positie van een buitenstaander in. Luc's kunstenaarschap ontleent zijn 'autonome positie' dan ook vooral hieraan: het verenigt een consequent volgehouden, spirituele zoektocht met een oorspronkelijkheid van stijl en visie die in het hedendaagse kunstlandschap eerder uitzonderlijk is.

Zowel individuele tentoonstellingen als de deelname aan tientallen groepstentoonstellingen in binnen- en buitenland (Brazilië, Japan, India...) kleuren zijn palmares, evenals de talrijke onderscheidingen.

Philippe Verstraeten

De tentoonstelling "De Onbekende Hoenraet" loopt van 19 tot 30 april in café Nekkersdal

30ste ZONIËNMARS

Zondag 27 april 2008

5 - 10 - 15 - 25 km
in het Zoniënwoud

Vertrek tussen 8 en 15 uur
Gemeenschapscentrum WABO
Delleurlaan 39-43, te
1170 Watermaal Bosvoorde

€ 1: clubleden, € 1,5: niet-leden,
€ 3: gezinnen

Info: Gemeenschapscentrum WABO
Tel.: 02.675.40.10 - fax 02.673.75.73
E-mail: wabo@vgc.be

Uw deelname steunt
natuurpunt

Watermaal-Bosvoorde

Een man aantreffen in een huis met drie katten is altijd een geruststelling: daar woont iemand die van katten houdt als van zijn eigen ongebonden geest. Iets schiet mij te binnen als ik aan Piet de Groof denk: hij luistert en kijkt je aan en dringt zijn eigen verhaal niet op; maar het is alsof hij meer hoort achter de woorden en tegelijk door je heen kijkt. Piet de Groof en zijn vrienden kunstenaars geloofden in 'het labyrint' als voorstelling van onze wereld, ooit wilden ze het Warandepark in een labyrint veranderen. De toerist zou er nooit uitkomen en op deze wijze zijn enige echt zinvolle reis maken.

Een rolluik is neergelaten, ramen en voordeur overtuigend beveiligd. Het huis is deftig maar niet imposant of chique. Piet komt openmaken. In de vestibule al opgehangen kaders met schilderijen, tekeningen, gravures. Het gelijkvloers: weer overal kaders, zelfs leunend tegen muren. We zetten ons aan een tafel op de eerste verdieping. Zonder zoveel kunst aan de wanden en boeken zou de inrichting banaal zijn.

Als Walter Korun schopte de man hard tegen de schenen van het gevestigde kunstwereldje. Hij deed dat o.a. met een zelf opgericht literair tijdschrift (Taptoe, '53-'55, tien nummers, gestencild, driehonderd exemplaren, stiekem gedrukt in de kelders van de militaire school) en met zijn latere medewerking aan de galerij met dezelfde naam. Hij leefde mét en kwam op voor die vernieuwers in de kunst die geen kansen kregen. Tegelijk bracht hij het van leerling piloot tot generaal majoor van de Belgische luchtmacht. Zowel Piet de Groof als Walter Korun maakten carrière. Daarin zag ik de tegenstelling die ik met het interview wou uitspitten: hoe kan een non-conformist en rebel en schrijver tegelijk dienst verlenen aan de macht en de wapens en het militair establishment? Ik dacht een mens te interviewen die zijn geest in rare kronkels en meanders had gewrongen. Een labyrintische geest...

Een mens ondergaat zijn leven, hij is er de dirigent niet van, hij is speler. Piet de Groof hoorde als kind oorlogsvliegtuigen overkomen en

maakte er modellen in hout van. Aan het atheneum krijgt hij een leraar die hem eerder Van Ostayen en Claus dan Streuvels doet lezen. Hij slaagde voor de toegangsproeven van de polytechnische school van het leger. Opgroeïend in een familie van echte socialisten en spoor mannen was het een enige kans om verder te studeren. De studies waren

niet alleen gratis, je verdiende zelfs een cent. Waarom vangt een jongeman die van moderne dichters houdt een militaire carrière aan? Omdat hij pienter is, omdat hij niet bij de landmacht wil en niet door de modder wil ploeteren, omdat hij van vliegtuigen en avontuur houdt, omdat hij een 'goed piloot' blijkt te zijn, omwille van een verplicht contract voor tien jaar na de studies... Onze man zal kunstenaars ontmoeten die getekend uit de oorlog kwamen, maar hij is jonger en denkt niet vanuit zo'n trauma. Het is beter de schilderkunst te bevrijden dan de vrijheid met schilderen uit te beelden. De kunstenaars waren communist maar konden niet leven met het 'sociaal realisme'. Cobra was een breuk, kunst moest vrij zijn. Piet wou vrij zijn. Hij vloog met zijn mannen naar de Poolcirkel om te bivakkeren onder een eeuwige zon, hij las boeken, schreef en publiceerde, deed wat een lief-

Straaljager, Piloot en Stella

hebber van vrouwen doet, bezocht musea en kunstenaars in het kostuum van generaal. Het pseudoniem Walter Korun was noodzaak: Korun kon rebel zijn, de Groof wou zijn militaire loopbaan niet in gevaar te brengen. Hij werkte nooit langer dan drie jaar op één militaire basis. Hij vloog vooruit, zocht, was nieuwsgierig, gedreven, ambitieus en rebels; toch omschrijft Piet zichzelf als iemand die bij dit alles kalm bleef. "Als bevelhebber op een militaire basis met kernkoppen stelt een mens zich wel vragen", zegt Piet mij droogjes, "maar als Praag door de Sovjettroepen onder de voet was gelopen, kon ik in de nucleaire koppen geloven en sprak ik mijn mannen aangeslagen toe". Soms lijkt de weg van een mens vlak, maar uiteindelijk is het altijd een labyrint, al durven we dat niet onder ogen zien. Piet de Groof én Walter Korun beleefden hun woelig labyrint ten volle en bewust. In het doolhof botsten ze, gingen hun eigen gang, maar trokken ze ook als broers met elkaar op. Koude oorlog rijmde op Cobra, bommen versmolten met penseelstreken. Er zijn geen heldere antwoorden, mensen zijn niet rechtlijnig en hoedt u voor diegenen die zich zo voordoen.

Piet wou in 1958 het eerbiedwaardige 'AICA' (het platform van de gevestigde kunstkritiek) aanvallen. De actie (pamfletten, foute windrichting, vlucht per auto, nummerplaat genoteerd...) bracht zijn militaire carrière in gevaar en slechts de onvoorwaardelijke trouw van zijn mannen bezorgden hem een alibi (hij was met ons aan het kaartspelen op de basis...). Dat de kunstenaars hem even later in de steek lieten, dat doet onze man nu nog pijn. Het is iets als liefdesverdriet. Meteen waren de hoogdagen van 'Walter Korun' voorbij. Plots was hij 'de militair' en niet langer de 'broeder kunstenaar'. Piet de Groof verdrong Walter Korun en verzorgde de militaire carrière. Maar de ex-generaal hangt geen eretekens en foto's van vliegtuigen en gloriemomenten aan de muur; wel kunstwerken! Piet spreekt over de mensen die hij mist: Maurice Wyckaert, Constant, Serge Vandercam, Cristian Dotremont, Walasse Ting, Karel Appel, Paul Snoek, Asger Jorn, Roel D'haese... allen zijn nu gestorven. De wereld van zijn woelige jeugd en

Willemfonds Laken

"Merkwaardige reünie van twee vrienden: Piet De Groof en Luc Hoenraet", een podiumgesprek en vernissage.

Zaterdag 19 april 2008 – 19u30 in Nekkersdal

Naar aanleiding van de publicatie van het boek "Piet De Groof", le Général situationniste" en de Monografie "Luc Hoenraet".

Met als sprekers:

Els Ampe, Brussels Parlements-lid;
 Freddy Smekens, dichter en redacteur van Brussel Deze Week;

Johan Van Cauwenberge, Klara hoofdpresentator, dichter en kunstrecensent.

Vernissage van de tentoonstelling "De onbekende Hoenraet" in café Nekkersdal.

Drink aangeboden door het Willemfonds Laken. Beide kunstboeken zijn te koop op de vernissage.

die prachtige jaren verglijdt naar herinnering. Piet de Groof vindt bij de jonge kunstenaars niet terug wat hij bij zijn vrienden kende: die behoefte om rebels te zijn. "We wisten niet dat we geschiedenis aan het maken waren", zegt hij. Er is volgens de generaal geen avant-garde meer, de kunstenaars huilen als bedelaars mee met de wolven.

Piet blijft ook na 1958, actief. Op de militaire basis SHAPE ontdekt hij één der grootste collecties boeken over... hedendaagse kunst. Meteen gaat hij weer aan het schrijven. Hij stelt o.a. Bervoets en Lucebert tentoon bij de witte paters naast Kleine Brogel. Hij laat Luikse kunstenaars als José Picon exposeren in een luchthaven. Maar altijd ronkt in de achtergrond de Starfighter, de F104G. Piet de Groof zit achter het stuur. De machine trilt, de wereld lost op in het moment. Hij zal, tot op de laatste dag van zijn militaire carrière zelf vliegen en is daar fier op.

Nu is er gelukkig het voortreffelijke boek: 'Piet de Groof, Le général situationniste'. Het is voortreffelijk omdat het in een speelse maar

doordachte vormgeving echte documenten, afbeeldingen van kunst, commentaren en interview weet te vervlechten. Het boek vertelt over geldnood en ruzies en vriendschappen en ketchup op schilderijen en ateliers in Parijs. Alles gaat leven,

krijgt kleur. Vooral de figuur van Asger Jorn komt naar voor. Een man met visie, een soepel en snelwerkend maar ook koppig en radicaal kunstenaar, een charismatisch man. "Jorn maakte de jongere kunstenaars niet", zegt Piet, "hij maakte ze vruchtbaar". We moeten Gérard Berréby en Danielle Orhan, de

schrijvers/uitgevers (Allia), erkennen. Het is Frankrijk dat onze buurman weer voor het voetlicht bracht.

Ik ben op de goede weg, ook ik wordt stilaan minder bang van het labyrint dat het leven is. Dankzij mijn kinderen heb ik al één kat. Ooit zal ik drie katten hebben, denken aan kunst en de schoonheid van vrouwen en nippen aan een glas Whisky. Ik heb nog veel te leren van 'mon général'.

Jan Vromman

Korun kon rebel zijn, de Groof wou zijn militaire loopbaan niet in gevaar te brengen

BERTIN MAMPAKA

Schepen van sport, groene ruimten, milieu en internationale solidariteit

Bertin Mampaka woont in Neder-over-Heembeek. "Dat is inderdaad een dorp in de stad, daarom woon ik daar zo graag, zegt hij. Het bevestigt mijn gevoel van grootsheid van de stad. Als je zelfs binnen de stad op het platteland kan zijn, dan voel je hoe groot die stad is."

Bertin Mampaka woont in Neder-over-Heembeek. "Dat is inderdaad een dorp in de stad, daarom woon ik daar zo graag, zegt hij. Het bevestigt mijn gevoel van grootsheid van de stad. Als je zelfs binnen de stad op het platteland kan zijn, dan voel je hoe groot die stad is."

Mampaka heeft iets met grote oppervlakten. Hij komt uit Congo, een land dat ruim twee en een half miljoen vierkante kilometer groot is. "Vandaar mijn ambitie", zo zegt hij, "het is daar zo ontzettend groot dat je er ambitieus van wordt en alles als een uitdaging gaat zien". Hij heeft ook iets met steden. Mampaka werd geboren in Kinshasa en noemt dat zijn eerste geboortestad. Mons is zijn tweede, hij voelt zich een echte Montois. "Neder-over-Heembeek is dan het dorp in de stad, maar daar ben ik niet vaak. Ik slaap er, en ben er vaak aanwezig op activiteiten: wijkfeesten, sociale permanenties, het jaarlijks kruisboogschuttersfeest, de pétanquewedstrijd... De kinderen, Meredith van 6 en Maxence van 14 lopen er school en daardoor krijg je contact met burens en wijkbewoners."

Kan je als politicus een goede vader zijn?

"Dat is heel erg moeilijk," vertelt hij. "Als politicus moet je steeds ter beschikking zijn en je werkt ontzettend hard. Een werkdag van twaalf uur is voor mij een korte werkdag, op een gewone werkdag doe ik makkelijk 17 uur. Je moet altijd overal zijn, mensen willen je zien, contact is heel belangrijk."

Dat persoonlijk contact is één van zijn troeven, zo zegt Mampaka: "Door de contacten hou je voeling met wat leeft, kan je ook correcter reflecteren en je haalt er heel wat persoonlijke voldoening uit. Ik hou niet zo van de politicus als kamergeleerde, politici moeten tussen de mensen staan, la "politique de proximité" is essentieel. Dat leidt niet noodzakelijk tot cliëntelisme", zegt hij, "ook al loert dat gevaar om de hoek. Contact is noodzakelijk om correct te handelen. En daarom moet je regelmatig een pint gaan drinken, om met de mensen over het dagelijkse leven te kunnen spreken en de moeilijkheden beter in te kunnen schatten. Als iemand een brief schrijft, kan die makkelijk verloren gaan of in een schuif belanden. Met een gesprek is dat niet zo: dat contact blijft."

Na zijn humaniora in Katanga, komt Mampaka in 1979 naar België en installeert zich in Mons. Daar studeert hij eerst af als fiscaal raadgever en later behaalt hij er het diploma van licentiaat in de economische wetenschappen. Hij werkt eerst in Brussel twee jaar bij British American Tobacco en gaat dan een filiaal ervan leiden in Congo. Nadien verhuist het gezin opnieuw naar België en in Vorst gaat Mampaka als arbeider aan de slag in een fabriek van chemische producten. De arbeidsomstandigheden zijn er niet optimaal, en Mampaka ondervindt aan den lijven dat het met de veiligheid ook maar pover gesteld is: hij krijgt een vat op het hoofd en heeft maanden last van de gevolgen. Mampaka wilde doorgroeien naar een hoger functie, maar het bedrijf

vreesde voor racistische reacties, dus werd het opnieuw studeren. En daarna werd Mampaka leraar: economie en sociale zekerheid aan de Haute Ecole de la Communauté Française du Hainaut, in Mons.

Was hij toen al politiek actief?

"Ik woonde in Brussel en werd actief bij de Parti Démocrate Sociale Chrétien, de Congolese oppositiepartij en zusterpartij van de toenmalige CVP en PSC." Een tijdje later volgde de overstap naar de PSC. "Ik was een zeer actief militant. Ik had binnen de kortste keren driehonderd nieuwe leden gemaakt! Ik was overal waar men mij vroeg en na een tijdje kon men niet meer om mij heen kijken: ik was zoals men zegt een meubel van de partij geworden. En zo werd ik de eerste zwarte kandidaat voor de kamer in 1999." In 2000 waren er dan gemeenteraadsverkiezingen: Mampaka werd verkozen als gemeenteraadslid en werd na het ontslag van Georges Dallemagne schepen. Toen hij na de verkiezingen van 2006 en na vier maanden "wachttijd" opnieuw schepen werd, hield hij sport en kreeg er milieu, groene ruimten, internationale solidariteit en gemeentelijke uitrusting bij.

"Groene ruimten", vertelt Mampaka, "vond ik een goede keuze omdat het in dezelfde structuur zit als openbare reinheid, de bevoegdheid die ik voordien had. Het is een structuur die mij ligt en waar ik goed in kan werken. Groene ruimten is een heel belangrijke bevoegdheid. Belangrijk voor de stad en belangrijk voor de

burgers. De parken in Brussel zijn mooi, het onderhoud ervan moet correct gebeuren.

Bij mijn aanstelling kreeg ik van voorzitter Milquet twee kleine maar belangrijke bevoegdheden mee: milieu en internationale solidariteit. Ze lijken klein, vooral omdat er weinig middelen mee gemoeid zijn, maar het belang ervan moet niet onderschat worden.

In verband met milieu zijn de ambities terecht groot. Allereerst is er het educatieve aspect. Mensen moeten gesensibiliseerd worden.. De stad moet zelf het voorbeeld geven uiteraard. We gaan voor een politiek van duurzame ontwikkeling. Daarom is er binnen de stad een coördinatiegroep opgericht, alle kabinetten worden daarbij betrokken. Het is voor mij een uitdaging om alle collega's mee te nemen in deze dynamiek. Dat we een kwaliteitscharter hebben voor het 1000 woningen plan waarin duurzame ontwikkeling een heel belangrijk element is, is dus geheel logisch. Dit alles is een enorme uitdaging. De oppervlakte van de stad Brussel bedraagt zo'n vijfde van het Brussels Gewest. De stad moet dus, ook in dit verband, voortrekker zijn, katalysator zeg maar om verandering teweeg te brengen. Ik ben ook raadslid in het

Brussels Gewest: dus kan ik daar ook aandacht vragen hiervoor."

Hebben de mensen belangstelling voor milieuzaken?

"Ik was op Batibouw en één van de paleizen stond vol met alle moderne technologie inzake duurzaam energiebeheer: zonnepanelen, kleine windmolens, isolatie.... Het was één van de meest bezochte paleizen op Batibouw. Er is dus wel degelijk interesse voor."

En dan is er internationale solidariteit: wat zijn uw prioriteiten in dit verband?

"Ik wil in ieder geval een verhoging van de middelen voor deze bevoegdheid, dat is echt nodig. Daarnaast zijn er de lijnen die mijn voorganger, Bruno De Lille, heeft uitgezet en waarop ik verder wil werken. De ondersteuning van Kinshasa op vlak van burgerlijke stand bijvoorbeeld. We hebben onze zeer competente ambtenaren naar ginder gestuurd voor ondersteuning en uitwisseling. Kent u het gezegde: "er zijn niet alleen sans papiers in België, il y a au Congo des Congolais sans papiers." In Congo een geboorteakte bekomen is een huzarenstuk! Vandaar dat de keuze om ginder de

uitbouw burgerlijke stand te ondersteunen zo belangrijk is."

De bevoegdheid sport wilde Mam-paka absoluut houden. "Brussel is belangrijk op sportvlak" zo vertelt hij: "het is voor velen niet de meest prioritaire bevoegdheid, maar ik vond en vind ze wel heel belangrijk. Het dossier Koning Boudewijnstadion, naast de vele sportterreinen en sportzalen die onderhoud nodig hebben. De zwembaden worden druk bezocht: de openingstijden zijn sterk uitgebreid en er zullen nu uiteindelijk ook synthetische terreinen voor voetbal en rugby worden aangelegd.

Hoe ziet Bertin Mampaka de komende jaren?

"Er is nog heel veel werk. Ik ben pas enkele maanden later kunnen beginnen dan mijn collega-schepe-nen en wil absoluut mijn objectieven waarmaken. En ik zal slagen! Ik zal op het einde van de legislatuur mooie resultaten laten zien!"

Nora De Kempeneer – Liesbet Christiaen

Deze reeks interviews van de schepenen van de stad Brussel is een samenwerkingsproject van de gemeenschapscentra Nekkersdal (Laken), Heembeek-Mutsaard, De Linde(Haren) en De Markten. Deze keer was het de beurt aan De Linde en De Markten.

De Pijl van de burgerlijke bouwkunde

gold als toonbeeld voor de durf van de burgerlijke bouwkunde op de Wereldtentoonstelling van 1958 te Brussel. Aan een tachtig meter lange betonnen pijl hing een loopbrug, zwevend boven een reliëfkaart van België met daarop de verwezenlijkingen van de burgerlijke bouwkunde. De pijl rustte op drie poten en liep door in een hangende koepelzaal, waarvan de vloerplaat en het parabolische schelpdak het tegen-gewicht vormden. Ondergronds torsten 24 Frankipalen het gewicht van 1692 ton. De constructie was indrukwekkend: een signaal van de eenheid tussen vorm en techniek. Het concept van Jacques Moeschal leidde tot een monument op het raakpunt van architectuur, burgerlijke bouwkunde en beeldhouwkunst. Expo 58 was tekenend voor een expressieve architectuur en een vernieuwde houding ten

EXPO 58 – DE PIJL

aanzien van structuren en nieuwe technieken. De Pijl van de burgerlijke bouwkunde werd afgebroken in 1970.

Foto: Wijnand Plaizier – Fernand Hellinckx – www.plaizier.be

Info: www.expo58.eu

Sinds Frans Marijnissen de KVS overnam en voorrang gaf aan de eigen producties, heeft De Noordstar zijn thuishaven in Nekkersdal. Het theaterzaaltje werd trouwens voor een groot deel door de vrijwilligers van dit amateurtoneelgezelschap gebouwd tot wat het nu is. Op vrijdag 25, zaterdag 26 en zondag 27 april geven ze daar een stukje gezellig café-theater ten beste. Wij gingen een praatje slaan met Luc Collin, regisseur en ondertussen ook al een tijdje voorzitter van KTV De Noordstar.

Wat mogen we verwachten van "In den Expo 58"?

Een dik jaar geleden ontstond het idee om iets te doen rond de vijftigste verjaardag van expo 58. We hebben de koppen bij elkaar gestoken en zijn gaan samenwerken met de musicalgroep Company uit Mechelen. Die zagen dat ook wel zitten en dus heb ik beslist om een theatercafé op het getouw te zetten. Ik ben daarvoor ook gaan samenzitten met pianist Alain Baenst, die voor het Filmmuseum de stomme films begeleidt. Hij tekende voor de begeleidingmuziek in het stuk. Verder dateren de liedjes allemaal uit de jaren vijftig, net als de kledij die we zo authentiek mogelijk hebben gehouden.

Aan de hand van nieuwsbeelden uit de tijd van Expo 58 worden er diverse sketches opgevoerd. De leidraad is: temidden van al die vernieuwing die Expo 58 meebracht – automatisering, telecommunicatie, de exploratie van de ruimte, een nieuwe paus, een nieuwe koning, enz- gaat in café "In den Expo 58" het leven gewoon door: de mensen worden verliefd, ze trouwen, ze scheiden, ze krijgen kinderen, enz. De sketches draaien hoofdzakelijk rond drie thema's: de buitenlanders die komen afgezakt naar de expo, de vrouw in de samenleving van toen en tenslotte het vrolijke België. Dit laatste is de plezierige noot in het geheel dat uitmondt in een soort bal populaire, waarbij de acteurs ook het publiek gaan uitnodigen. Trouwens, heel de voorstelling is zeer interactief.

Ook de liedjes zijn meezingers?

Ja, uiteraard, dat zijn de grote hits van toen. Van "Rock around the clock" tot "Café zonder bier". Het zijn allemaal liedjes die iedereen kent en uit volle borst mag meezingen. Ze

worden live gezongen door die musicalgroep, dat zijn een tiental mensen die heel wat muzikale baggage hebben. En wij zelf zijn ook met z'n tienden, dus da's een heel gezelschap dat in Nekkersdal "op de planken" zal staan.

Jij hebt wel al eerder muzikale producties geregisseerd?

Inderdaad. In "Lili en Marleen", ook een heel succesrijke productie trouwens, zat ook veel muziek, nummers van Vera Lynn en andere oorlogsliedjes. Ook "Het Dievenbal" werd begeleid door pianist Alain Baenst. Daar put ik overigens het meest voldoening uit, die mengvormen van verschillende kunst disciplines. Theater en muziek. "Animal Farm", "Pygmalion", "Alice in Wonderland" dat waren ook allemaal producties met een heel grote bezetting en veel muziek en dans.

Speelt het stuk zich af in de schaduw van het Atomium?

Nee, zover hebben we het niet gedreven. Het café is wel geïnspireerd op en verwijst naar het café "De Mouche",

hier in de buurt. Maar we voeren het stuk op tal van plaatsen op, dus het is niet ergens geografisch gelokaliseerd. Er wordt wel in het dialect geacteerd, maar zonder echt Brussels te zijn. Noem het veeleer "algemeen Brabants". Onze acteurs komen immers ook uit Brussel en uit de rand.

Je regisseert het stuk, maar heb jij ook de teksten geschreven?

Geschreven is een groot woord. Het is een uitwisseling van teksten van mij en andere gezelschappen. Maar ik heb de verschillende ideeën wel samen gesprokkeld en verwerkt tot één geheel, ja. Aanvankelijk wou ik mij baseren op "Chez Willy", een Canadees stuk dat vertaald werd als "In 't zicht van de statie" en jaren gelopen heeft in de Passage 44. Maar ik heb die tekst nooit te pakken gekregen. Dus ben ik maar zelf in mijn pen gekropen.

Wanneer doe je dat dan? 's Nachts?

Veel 's nachts, ja. Ik ben een nachtmens, 's morgens ben ik niet veel waard. En tijdens de vakantie, he. Ik ben leraar, dus die twee maanden vakantie, daar profiteer ik van om van 's morgens tot 's avonds te schrijven.

En je schrijft wat af, blijkbaar. Hoeveel producties doen jullie per jaar?

Wij doen één grote productie per jaar, maar in de zomer doen wij straattheater. We proberen er toch wat de meest kwalitatieve festivals uit de te halen. Dit jaar doen wij bijvoorbeeld 50 jaar Bokrijk, De Rederijksfeesten in Antwerpen, Parkfeesten in Lokeren, Terrassentheater in Turnhout, Wulpen in Koksijde... Naast gelegenhedsoptredens, zoals binnenkort in Sint-Pietersleeuw, ten voordele van de Cliniclowns. Dus zo bekeken doen wij dus twee producties per jaar. Dit jaar werken wij voor de zomerfestivals samen met het Iers folk orkest van Elsene "Kilkenny's Counter".

Hoe is het trouwens gesteld met het amateurtoneel in Vlaanderen?

Op de ene plaats bloeit dat al wat beter dan op andere, uiteraard. Maar sommige amateurgezelschappen floreren bijzonder goed. Het is wel een

Elke maand gaat een reporter van De Nekker op een bankje zitten in een Lakens park. En doet hij een praatje met wie naast hem of haar komt zitten. Deze maand zat **Chris Cartoon** naast Anita in het parkje aan de Eendjesvijver.

Wat was je beroep?

Ik was een beroepsmilitair, paracommando. Tijdens mijn opleiding moet je een keuze maken, en volg je een lange training. Je parachute leren hanteren is zowat het belangrijkste. Je mag vooral niet aan hoogtevrees lijden, want als je het vliegtuig moet verlaten en je de landschappen en rivieren in miniatuur ziet, moet je kalm blijven om de parachute op het gepaste ogenblik open te trekken en op de goede plaats te dalen.

Heb je gevaarlijke opdrachten meegemaakt?

Als je een oproep krijgt is het meestal voor een humanitaire hulpverlening, dus mensen helpen na een

aardbeving en maar soms ook een interventie in een land vol menselijke miserie. Wij zijn altijd verantwoordelijk voor de goede afloop van zaken. Vele mensen kunnen zich niet inbeelden dat je niet enkel met een parachute springt, maar ook met materiaal dat zwaar weegt. Je moet ook de vracht volgen die uit de vliegtuigen gedropt worden want daarin zit al het nodige materiaal en de jeeps, munitie en dergelijke...

Ben je wel eens bang geweest?

Ja tuurlijk, ik ben meerdere malen slecht geland. Het ergste is als de koorden van de parachute midden-

in het zeil raken en je draagkracht weg is. Toen ben ik zeer gekwetst geraakt.

Wat was voor je het belangrijkste moment in uw leven

Mijn eerste sprong zal altijd in mijn geheugen gegrift blijven.

Wat doe je tijdens je vrije uren?

Wandelen, ik maak lange tochten door Laken en geniet van de parken maar ook de mooie huizen.

Anita De Meyer

feit dat het in een dorp of kleine stad veel gemakkelijker is om publiek aan te trekken, dan in een grootstad zoals Brussel. Maar voor de rest ben ik het absoluut oneens met mensen die smalend doen over het amateurtoneel. Het is altijd een kwestie van wisselwerking tussen het podium en het publiek. Als jij als vereniging die lat heel hoog legt en het publiek volgt niet, dan is dat nutteloos. Wat is de functie van het amateurtoneel: mensen die anders nooit een voet in het theater zouden zetten aantonen dat toneel bestaat. En als de lokale bakker, postbode of onderwijzer een rol kan neerzetten die volle zalen lokt en als sommige mensen daardoor de stap zetten naar de grotere theatergezelschappen, dan is dat toch prachtig. In feite is dat een beetje onze taak, de mensen wat meer toneelminded maken.

Patrick Dooms

'In den Expo '58' in GC Nekkersdal
vrijdag 25, zaterdag 26 & zondag 27 april
- 15u00
tickets €7/€9 - reservatie: 02421.80.60

Nekkersdal zoekt vrijwilligers voor conversatiegroep Nederlands!

Aan het einde van een traject Nederlands hebben anderstaligen nog steeds zin om hun verworven kennis om te zetten in praktijk. Maar in Brussel is dit niet steeds evident. Daarom start Nekkersdal samen met de vzw Brutaal in het najaar met een conversatiegroep Nederlands.

Dit is een gesprekstafel, geen klas, waar volwassenen in kleine groepjes in het Nederlands praten onder leiding van enkele Nederlandstaligen. De thema's worden uit de krant, uit de omgeving gekozen. Het is geen

schoolse activiteit, wel de bedoeling om door een rustige babbel mensen meer zelfvertrouwen te geven en het Nederlands te oefenen.

Daarom zoeken we meerdere vrijwilligers voor het begeleiden van een conversatiegroep op zaterdag van 14u tot 16u. We starten vanaf 4 oktober en de bijeenkomsten gaan door in Nekkersdal.

Dus heb je zin om dit te doen? Geef ons een seintje!

Contact: Rik Fobelets -
02/421.80.60 of
vzw Bru-taal 02/501.66.90

GLUREN

Essegem
Leopold I-straat 329
1090 Jette
02/427.80.39
eesegem@gvc.be
www.essegem.be

UIT DE VEREN

Het lelijke eendje door Kindertheater Propop

Deze voorstelling volgt trouw de verhaallijn van het oorspronkelijke oeroude verhaal van het lelijke eendje. In dit verhaal leven we mee met een zwaan die per ongeluk in een eendennest wordt geboren. Hij wordt daar gepest, uitgestoten en zelfs verjaagd. Hij maakt een hoop avonturen mee. Ondertussen groeit hij verder en op het eind van het stuk is het een wondermooie zwaan en iedereen vindt hem mooi en houdt van hem.

27.04.2008 - 08:30

JOTA-CURSUS

Babyzang

Silvie Moors en Lieven Gouwy
i.s.m. Pantalone
Een zangcursus voor mama's en papa's die een kindje verwachten of een baby hebben van maximum 8 maanden.

17.05 - 18.05.2008 - 10:00 - 12:00

EXPO

Artiestenparcours Jette

Meer dan 130 kunstenaars stellen hun werken tentoon bij vrienden of tentoonstellingsruimtes voor één weekend. Het artiestenaanbod is roudit indrukwekkend, met zowel doorwinterde kunstenaars als jonge, beloftevolle artiesten. Een kleurrijke brochure bundelt de verschillende kunstenaars en zal tijdens het weekend verdeeld worden in het gemeentebestuur, gemeenschapscentrum Essegem, het Centre Armillaire en bij de deelnemers.

11.04 - 12.04 - 13.04.2008

De Kroon
JB Vandendrieschstr. 19
1082 Sint-Agatha-Berchem
02/482.00.10
dekroon@gvc.be
dekroon.vgc.be

Jonny & Sybil

Ga terug in de tijd met Jonny & Sybil. Een origineel stukje theater in de stijl van de jaren 20', met een knipoog naar de stomme film.

Zonder woorden vertellen zij hun liefdeshistorie, en tonen ze hun charmes door interactie met het publiek. Ontmoet dit komische duo en laat je vertederen door hun sterk visueel verhaal, met als climax een spectaculaire tapdansroutine! Deze show is zonder taal en geschikt voor iedereen vanaf 4 jaar.

13.04.2008 - 15:00

BRUSSELS OPERETTETHEATER

Jong Talent

in de Oude Kerk van St-A-Berchem
Het Brussels Operette theater is een jaarlijkse gast in GC De kroon, elk jaar brengen ze een fantastische bewerking van bekende operette componisten zoals Franz Lehár, Jacques Offenbach en Franz van Suppé. Het concert van 24 april is de aanzet voor een nieuwe concertreeks van het Brussels Operettetheater. Voor dit concert denkt het Brussels Operettetheater aan eenakters of fragmenten uit diverse operettes. Voorop staat dat jong talent de kans krijgt om in een kleinere zaalproductie podiumervaring op te doen: het podium leren gebruiken, de stem aanpassen aan de concertruimte, op relatief korte tijd een programma instuderen, maar vooral leren een publiek blijvend te boeien. Het zijn stuk voor stuk vaardigheden die jonge zangers via kleinere zaalproducties kunnen verwerven en die in hun latere carrière zeker van pas zullen komen.

24.04.2008 - 12:30 en 20:00

De Zeyp
van Overbekelaan 164
1083 Ganshoren
02/422.00.11
dezeyp@gvc.be
www.dezeyp.vgc.be

OP DE KOFFIE

Geert van Istendael

Op 10 april komt Geert van Istendael met u een koffie drinken in De Zeyp. Geert van

Istendael staat bekend als één van onze grote schrijvers op dit moment, als kenner van Brussel én van België én van zowat al onze buurlanden, als gewaardeerd vertaler van Goethe, Brecht enz. Daarnaast is hij lang journalist geweest voor de VRT. Met andere woorden: dit wordt gewoon een razend interessant gesprek!
2/1.75 euro

10.04.2008 - 14:30

JAZZDELIGHTS
aNoo

aNoo is de groep rond de in Brussel verblijvende Finse vocaliste Anu Junnonen. De groep ontwikkelde een succesvolle live reputatie en een interessant en eigenzinnig repertoire: hun muziek is zowel beïnvloed door jazz, pop, folk en zeemansliederen. aNoo is dus op zijn minst verwonderlijk en verlaat de platgetreden paden. Voor de liefhebbers van experiment!
7 euro

17.04.2008 - vanaf 19:30

De Platoon
Pantheonlaan 14
1081 Koekelberg
02/412.00.50
deplatoon@gvc.be
www.deplatoon.vgc.be

DE VOLLE PLATO

Dok & Djivagoos Neil Young Tribute Band

Caféconcert

Zet de Wommelgemse song-writer, rocker en frontman 'den Dok', bekend voor zijn charisma en talloze eigen bloedmooie songs, samen op de buhne met de rhythm-machines van de befaamde stevige Texacaanse blues- en rockformatie 'Elm Street' en het nieuwe project 'Dok & Djivagoos' is geboren. Voor 2008 stelden zij een Neil Young programma samen. Een bloemlezing doorheen het werk van deze legendarische singer-songwriter.
Inkom gratis - Concert 21:00

04.04.2008 om 20:30

BRUSSELSE STAMENEI IN KOEKELBERG

De Tiense Straatmuzikanten

"De Tiense Straatmuzikanten" zingen steevast in het Tiens dialect. Wat dacht je van het ludieke "Spaile be de maai soep de braai van 't cottagear" of een levenslied als "Angelikske van Euverloor". Een avondje puur, echt, zuiver, ongekunsteld volkvermaak. Vanaf 18.30 uur
Brusselse stamenei: Elke derde dinsdag van de maand organiseren de Manne van de Platoon hun 'Brussels Stamenei' in het Gemeenschapscentrum de Platoon. Een gelegenheid om vanaf 18.30 uur mensen te ontmoeten in een ontspannen Brusselse sfeer en ambiance. En serto: do wëdt Brussels geklapt (en gezoengel).

15.04.2008 - 18:30

te beleven in gemeenschapscentra in de buurgemeenten

zat 05/04 - 13u00

RUILBEURS

Postzegelbond

zat 05/04 - 20u00

DANS

Roof Dance Company

Zon 06/04 - 09.30

1, 2, 3 RIBBEDEBIE

Berenpicnic –
familievoorstelling met ontbijt

din 08/04 - 20u00

CONCERT

Kunsthumaniora Brussel –
Caedemus Percussieconcert

vrij 11/04 - 20u00

LEERLINGENCONCERT

Kunsthumaniora

zat 12/04 - 10u00

HOBBYBEURS

KWB

vrij 18/04 - 20u30

CABARET

Ron De Rauw

vrij 25, 26, 27/04 - 20u00

THEATER

De Noordstar – In den Expo

di 29/04 - 20u30

ROOTS MUSIC

Tom Principato

zat 03/05 - 15u00

Week van de Amateurkunsten
– Afrika Afrique!

don 08/05 - 09u00

Schoolopbouwwerk –
Ontmoetingsdag

KOOKREEKSEN

di 15/04 - 08u30

KAV Intercultureel – kookles

don 24/04 - 08u30

KAV Intercultureel – kookles

ma 28/04 - 19u00

KWB – Anders koken

din 29/04 - 12u00

Onder Ons – kookles

SCHOOLTHEATER

ma 07/04 - 10u00

Schooltheater Biebie

di 15/04 - 10u00

Schooltheater Valies en
Mareis

FIT IN LAKEN

Toegankelijk met de
10-beurtenkaart.

maandag - 19u30 > 20u30

Stepaerobic

maandag - 20u30 > 21u30

Fitbal

dinsdag - 13u45 > 15u00

Yoga

dinsdag - 19u30 > 20u30

Ragga

woensdag - 20u00 > 21u00

Integrale Yoga

vrijdag - 10u30 > 12u00

Tai-chi

vrijdag - 20u00 > 21u00

Capoeira

TENTOONSTELLINGEN

Café Nekkersdal

19 - 30 april

“De onbekende Hoenraet”

3 - 21 mei

“Congo Eza” – foto’s

TAALCURSUSSEN

maandag - 09u00 > 12u00

maandag - 12u55 > 15u50

maandag - 18u00 > 20u55

taalles Nederlands

dinsdag - 09u00 > 12u00

taalles Nederlands

dinsdag - 18u30 > 21u30

Pools beginners

dinsdag - 18u30 > 21u30

Spaans gevorderden

woensdag - 09u00 > 12u00

taalles Nederlands

donderdag - 09u00 > 12u00

taalles Nederlands

donderdag - 14u45 > 17u45

donderdag - 18u30 > 21u15

Arabisch beginners

vrijdag - 13u00 > 15u55

Engels 55+

Bloemenmarkt 2008

Op zondag 4 mei organiseert het Wijkcomité haar jaarlijkse Bloemenmarkt! Wil je nog snel wat planten voor je tuin kopen of mooie snijbloemen voor moederdag, loop even langs op het Onze Lieve Vrouwplein voor de kerk van Laken. Of neem je zaden en stekjes mee om uit te wisselen op de wisselbeurs.

Na de Tips over nieuw Vlaams literair talent in de vorige Nekker willen wij deze maand wat meer vertellen over belangrijke buitenlandse auteurs die vertaald zijn in het Nederlands. We kijken deze maand naar wat de Engelstalige literatuur te bieden heeft. Volgende maand komt de Franstalige literatuur aanbod.

Het aanbod vertaalde romans is natuurlijk zeer aanzienlijk en divers. Een volledig overzicht geven is echt onmogelijk en het leek ons ook prettiger er enkele auteurs uit te kiezen die de laatste jaren echt zijn opgevalen door hun originaliteit en het succes bij de leden van de bibliotheek.

ENGELSTALIGE LITERAIRE AANBOD

Als vernieuwer dacht ik aan **Jonathan Franzen** die in 2001 doorbrak met zijn roman "De correcties". Het is een literair meesterwerk over de snelle evolutie van begrippen als geluk, familie en maatschappelijk succes. Een wonderbaarlijke familieroman, aangrijpend, vol mededogen en met hilarische humor. Veel dingen die erin beschreven werden, wortelen in het leven van de schrijver zelf maar lijken uit het leven van elke lezer te komen. Hij portretteerde de Amerikaanse alledaagsheid en de doorsnee westerse familie, de prikeldraadversperringen tussen de gezinsleden inbegrepen. Het boek won terecht de National Book Award. Nu, na vijf jaar, is er zijn nieuw boek, een bundel met zes losse stukken "De onbehaaglijkheidsfactor". Je herkent zijn onovertroffen gevoel voor compositie en zijn weemoed.

Claire Messud is een begenadigd critica en romanschrijfster. Haar nieuwe roman "De kinderen van de keizer" wordt beschouwd als haar internationale doorbraak. Het is een eigentijdse zedenschets over de liefdes en ambities van drie dertigers en een mecenas in New York tegen de achtergrond van 9/11. Het is een bijzonder geslaagde ideeënroman, die niet alleen dieper ingaat op het hedendaagse intellectuele en politieke debat in de VS maar die ook weet binnen te dringen in de psychologie van de karakters. De angst om dertig te worden loopt doorheen het boek als een kunstmatig keerpunt. In de VS lijkt dit het einde te zijn van het vrije ongebonden leventje met vrienden. Stilaan komen de personages tot het besef dat het leven geen eindeloze speeltijd is. De analyse van Claire Messud is vol mededogen maar toch hard: de jongere generatie heeft geen idealen of grote doelen meer. Ze leven volgens het moto: 'We zijn zo fantastisch, maar wat zullen we met ons leven doen?'.

Philip Roth, Jonathan Franzen, Zadie Smith

Ook een schitterend boek over 9/11 is "Extreem luid & ongelooflijk dichtbij" van **Jonathan Safran Foer**. Vanuit het gezichtspunt van een vroegrijp jongetje van 9 jaar, Oskar Schell, maken we de zoektocht mee naar zijn vader die omkwam in de aanslag op de WTC torens. In zijn vaders kleerkast vindt hij een vaas met een vreemde sleutel. Dan begint voor de jonge Oskar een zoektocht die hem door heel New York zal voeren in een poging betekenis te geven aan de zinloze dood van zijn vader. Vervlochten in dit verhaal is het verhaal van zijn grootouders die tijdens en na de tweede wereldoorlog naar de VS kwamen. Het is een aangrijpend boek over familierelaties, liefde en verlies, en vooral communicatie die zo belangrijk is om dingen bespreekbaar te maken en belangrijke emoties uit te kunnen drukken.

De Londense **Zadie Smith** is eveneens een aanrader. Haar nieuwste boek "Over schoonheid" gaat op overrompelende wijze over het moderne familieleven, de botsing tussen persoonlijke en maatschappelijke keuzes, de problematiek van een multiculturele maatschappij en de misvattingen die mensen over zichzelf en mekaar hebben. Een boeiend en bruisend boek. Zadie Smith schrijft even vitaal als intelligent over de werking van de geest als over die van het hart.

Uit de vele grote namen en vaste waarden die al jarenlang ijzersterk werk afleveren, sprongen er dit jaar **Philip Roth** met "Alleman" en Ian McEwan met "Het kind in de tijd" uit. Philip Roth schreef met "Alle-

man" een moderne bewerking op ons eigen middeleeuws toneelstuk "Elckerlyc". Een oude man voelt de dood nabij en overdenkt zijn leven en de keuzes die hij maakte. Het grote eigen gelijk wordt in vraag gesteld op een niets ontziende en tegelijk zeer menselijke manier. Diepmenselijk en doordacht. Zijn meest recente titel: "Exit Geest" is een vitale roman over aftakeling, angst voor de dood en bezorgdheid om de immer dreigende diefstal van een nagedachtenis.

Ian McEwan zijn "Het kind in de tijd" is eens te meer een schitterende roman over een succesvolle kinderboekenauteur die met zijn driejarig dochtertje boodschappen doet. Aan de kassa let hij even niet op en zijn dochtertje wordt gekidnapt. Deze gruwelijke gebeurtenis verandert zijn hele leven. Op ontroerende wijze beschrijft Ian McEwan het verhaal van ouders die hun kind verliezen. Een nachtmerrie voor elke ouder waardoor je je probleemloos kan inleven in dit boek. Meest recent is "Aan Chesil Beach" een prachtig verhaal over een wel zeer moeilijke liefde in de jaren 60.

Elke titel en meer van deze auteurs is beschikbaar in de stedelijke openbare bibliotheek te Laken

Op de website www.brussel-laken.bibliotheek.be kan je in de catalogus opzoeken of ze al dan niet uitgelend zijn en kan je eventueel per mail reserveren. Veel leesplezier!

Linda Teirlinck

AFRIKA AFRIQUE!

Week van de Amateurkunsten

Dit jaar staat de Week van de Amateurkunsten in het teken van "VreemdGaan Toegestaan". Er wordt over het muurtje bij andere culturen gekeken.

In de voorbije jaren is het gemeenschapscentrum Nekkersdal thuisbasis geworden voor verschillende Afrikaanse verenigingen. Met dit thema lag het voor de hand om bij deze gelegenheid de

artistieke werking van enkele van hen te tonen. **Afrika Afrique!** wordt op **zaterdag 3 mei** de gelegenheid om kennis te maken met deze werking.

15u tot 17u

- Modedéfilé met Creaties van "Créa-divines" – Congo,
- Creaties van "Hinde Khadouri" – Marokko
- Muzikale omkadering door "Indanga" – Burundese percussie
- Optreden van "Fatoume" vzw Lignes de Mire – Amazir muziek – Marokko

17u tot 19u

- Opening tentoonstelling: "Straat-kinderen in Kinshasha" – Yasmina Van Assche en Saskia Roelants
- Fototentoonstelling Africalia
- Optreden Djob Barbosa en Mokambila

15u30 tot 16u30

- Theater Jonna met "Taart" – Afrikaanse dieren sprookjes voor kleuters

in beeld

LAKEN SPORT!

Afgelopen maand sportte jong en oud in Laken. Het Seniorencentrum hield haar sportdag in Nekkersdal. Er was tai chi, yoga, turnen... en veel pret! Maak ook de jongsten kwamen in actie, de leerlingen van de capoeira klas van Djob Barbosa toonden hun kunsten.

VIC ANCIAUX WIKT EN WEEGT

Na Ruben Ramboer mag een éminence grise, en dit zowel letterlijk als figuurlijk, van de Belgische politiek de weegschaal in de hand nemen en zijn visie geven over een aantal aan Brussel gelinkte thema's.

HET NEDERLANDSTALIG ONDERWIJS

Het onverwachte en indrukwekkende succes van de Nederlandstalige scholen in Brussel is in feite het gevolg van het fameuse "liberté du père de famille". Oorspronkelijk bedoeld om zoveel mogelijk Vlaamse Brusselaars te verfransen via het onderwijs heeft dit nu een averechts effect. Dit succes gaat natuurlijk gepaard met enkele minder leuke effecten, zoals bijvoorbeeld de kampeertoestanden, maar dit mogen we zeker niet veralgemenen. Deze toestanden blijven gelukkig beperkt tot enkele scholen. Het Gelijke Onderwijs Kansen decreet is en blijft een goed decreet dat de democratisering van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel stimuleert en elk kind gelijke kansen in het onderwijs wil garanderen. Concentratiescholen moeten uiteraard worden vermeden maar de zogenaamde witte scholen staan, ondanks hun niet te ontkennen goede resultaten op puur kennisvlak, vaak ver af van de realiteit. Ze bereiden de leerlingen onvoldoende voor op de complexiteit van een internationale en multiculturele stad als Brussel. Persoonlijk vind ik het bovendien een schande dat de 35 % voorrangregel voor kansarme kinderen vaak niet wordt gerespecteerd.

NEDERLANDS IN BRUSSEL

Het gebruik van het "Nederlands" was voor onze generatie een deel van onze identiteit. Zeker in Brussel. Momenteel is dit erg veranderd en leert een groot aantal mensen, waaronder ook zeer veel allochtonen, Nederlands louter en alleen als een middel om te communiceren. Er is niets mis met deze redenering. Toch wil ik ervoor pleiten dat het Nederlands zijn plaats moet blijven krijgen en dient te worden erkend en gerespecteerd. Daarom is de toepassing van de taalwetgeving in de administratie van essentiële waarde. Hier heeft de politieke overheid nog een

grote uitdaging om de gemeentelijke en OCMW- diensten uit te bouwen tot echte tweetalige diensten. Het zou in het verleden ook onmogelijk geweest zijn dat een Nederlandsonkundige politicus het in Brussel tot schepen zou schoppen. Vandaag is dit wel het geval. Dit duidt op een totaal gebrek aan respect voor de Nederlandstaligen. Het lijkt me zelfs een daad van vijandigheid van de betrokken schepenen ten opzichte van de Vlaamse Brusselaars. In hun plaats zou ik ervoor zorgen dat ik na 6 maanden voldoende Nederlands kon spreken. Elk jaar zijn er enkele duizenden cursisten die in de centra voor volwassenenonderwijs Nederlands leren. En dit zijn vaak mensen van heel eenvoudige komaf zonder diploma's. Hier heb ik dan wel zeer veel respect voor.

BRUSSEL-HALLE-VILVOORDE

Brussel heeft alleszins meer geld nodig om haar hoofdstedelijke functies te kunnen uitvoeren; bijvoorbeeld het openbaar vervoer. De federale overheid en de gemeenschappen moeten hier hun verantwoordelijkheid opnemen. Maar ook Brussel moet zijn rol spelen en orde op zaken stellen. Zo dient de taalwetgeving strikt te worden opgevolgd. Ook moet er absoluut aan de bevoegdheden van de 19 gemeenten worden geraakt als we een coherent Brussels bestuur willen. Denken we maar aan vervoer, ruimtelijke ordening, economische ontwikkeling, toerisme... En verder dient men voldoende respect op te brengen voor het gegeven woord inzake het territorium. De grenzen liggen nu eenmaal vast en het heeft geen zin hier steeds op terug te komen. Dit wil niet zeggen dat Brussel op zichzelf moet gericht blijven. De "Euregio Kortrijk, Lille, Moeskroen" toont aan dat er over de grenzen heen hechte samenwerking mogelijk is. Het gerechtelijk- en kiesarrondissement BHV is een anomalie. Het staat haaks op de grondwettelijk vastgelegde indeling

van het land. Deze abnormale toestand kan men niet behouden.

LAKEN BUITEN DE MUREN

Ik heb op meerdere plaatsen in het Brusselse gewoond en nu reeds een tiental jaar op de Mutsaard in Laken. Deze buurt blijft toch een ietwat vreemde eend in de bijt. Vroeger was de Mutsaard een wijk die, samen met Strombeek en Koningslo, nauw aansloot bij Neder-Over-Heembeek. Onder meer de Romeinsesteenweg heeft dit echter grondig veranderd. Maar ondanks de snelle verstedelijking blijft deze wijk toch nog een karakter van gemeenschapelijkheid hebben. De anonimiteit is nog niet totaal.

DE HAAT

Ik zie jammer genoeg de laatste jaren de haat en de discriminatie meer en meer de kop opsteken. Dit uit zich ook in de verziekte relaties tussen Franstaligen en Nederlandstaligen. Je moet op je rechten kunnen staan als Vlaming en als Franstalige, maar dan wel in een samenlevingsverband. Momenteel lijkt de wil om samen te leven te ontbreken in bepaalde politieke milieus. Brussel is van dit samenlevingsproces tot nu toe een voorbeeld geweest voor heel België en dit moet zo blijven. Bij de gewone bevolking in Brussel is dit trouwens nog steeds het geval. Het Vlaams Belang is het ergste wat de Vlaamse Gemeenschap is kunnen overkomen. Zij hebben ervoor gezorgd dat begrippen als discriminatie en uitsluiting terug het licht zien. Zij hebben er godgeklagd voor gezorgd dat mensen angst hebben om zich als Vlaming of Vlaamsnationalist te "outen". Terwijl het overgrote deel van de Vlaamsgezinden, waaronder zeker ikzelf, net omwille van sociale en democratische motieven flamingant zijn geworden en bij het Vlaamsnationalisme zijn terecht gekomen.

Eric Theunis

KAV

De bloesemperiode is een uitgelezen tijdstip voor een bezoek aan St. Truiden. KAV verkent het stadje en nemen een bloesemshuttle die hen langs verschillende locaties rijdt. Ze gaan ook het Festratsuurwerk bewonderen. Samenkomst in de lokettenzaal van het Noordstation om 8u50 op **vrijdag 25 april**.

Kostprijs: €4 voor de 65-plussers, €14,20 voor de anderen, de bus kost €10.

Contact **Annie Senave**, tel: 02/201.05.85

Vakantiegenoegens

Zondag 27 april neemt Vakantiegenoegens deel aan de Zoniënmars te Bosvoorde. Ze volgen het traject van 15 km en wandelen aan een rustig tempo en gebruiken onderweg hun eigen picknick. Bij de aankomst in gemeenschapscentrum Wabo kan je nagenieten bij een pintje of een lekker stukje taart. Afspraak: om 10u30 in gemeenschapscentrum Wabo, Delleurlaan 43 te Bosvoorde. Deelname: niet-leden €1,50, leden gratis.

Contact: **Annie en Jef Senave-Jacops**, tel: 02/201.05.85

A Place to Live

A Place to Live vzw is een welzijns- en vrijwilligersorganisatie die onder andere vakanties organiseert voor mama's, kindjes en jongeren voor wie op vakantie gaan geen evidentie is. Net zoals de voorbije jaren organiseren ze ook deze zomer weer verschillende kampen. Voor A Place to Live is het selectie criterium: (alleenstaande) moeders en kinderen, ongeacht afkomst of sociaal statuut, die buiten het bestaande vakantieaanbod vallen. Liefst geven we mensen de kans

die ook vorig(e) ja(ar)en geen mogelijkheid hadden om met ons of met anderen er eens tussenuit te gaan.

24-30 juli: kinderen van 6 tot 8 jaar – fantasie, spel en ontspanning te Alken (Limburg) – **23-30 juli:** kinderen van 8 tot 12 jaar – spel, creatie en ontspanning in Zutendaal (Limburg) – **15-21 juli:** meisjes van 12 tot 15 jaar – creatief meisjeskamp te Limerlé (Ardennen) – **4-11 juli:** jongens van 12-15 jaar – sport en avontuur te Brûly-de-Pesche (Ardennen) – **8-14 juli:** adolescentenkamp van 16 tot 20 jaar – sport en ontspanning te De Haan (Zee) – **24-30 juli:** moeder- en kinderkamp (kindjes tot 6 jaar) – ontspanning te Manhay (Ardennen)

Contact: **Judith Reekmans**, tel: 02/424.21.01 – judith@aplacetoalive.be

O.L.V. VAN LAKEN

Naar aanleiding van de opening van de Koninklijke Serre zal ook **van zaterdag 19 april tot zondag 4 mei** de Kerk Onze-Lieve-Vrouw van Laken in de bloemen staan. De Koninklijke Unie der Floristen van België, tal van bloemisten en scholen zullen hieraan meewerken. Naast bloemen zal men ook schilderwerken van Svetlana Mkrtchyan en Norbert De Clercq kunnen bewonderen. Ook beeldhouwen van de leerlingen van de academie 'restaurantie kunstambacht steenbeeld' zullen te zien zijn. De bloementoonstelling alsook de crypte zijn iedere dag van 11u tot 17u (zondag vanaf 12u30) open zijn behalve op maandag. Op **zaterdag 19 april** om 20u is er een openingsconcert in de kerk van Onze-Lieve-Vrouw van Laken. Het Akasha kamerorkest van de Jan-Niklaasstichting o.l.v. Arman Simonyan zullen werken spelen van J. Haydn, W.A. Mozart, A. Piazzoli en A. Pärt.

Toegang: 10 euro – Voorverkoop 8 euro

Contact: **Yvonne Dejonckheere** tel: 02/479.23.62 (op werkdagen van 9u tot

11u) – e-mail: info@ndlaeken-olvaken.be – www.ndlaeken-olvaken.be

KWB

Op **zaterdag 12 april** organiseert de KWB voor de zesde maal haar hobby en verzamelaars. Er is voor elk wat wils. Kunstenaars stellen ten toon * muziekovertreders * sportdemonstraties * hobbies * verzamelingen * tweedehandsboeken * CD's, dvd's, video's * toneel * pannenkoeken en belegde boterhammen
Van 11u tot 18u – **Inkom gratis**

Op **maandag 28 april** staan Janet en Caroline in de keuken van Nekkersdal om ons al doende nogmaals te leren koken zoals in Kenya. Op het menu: 'mokimostoemp', rijst met groenten en varkensvlees en 'mandazi'-koekjes. Op de achtergrond enkele deuntjes uit Kenya en tussendoor enige informatie over het geboorteland en de cultuur van Janet en Caroline.

Iedereen is welkom om 19u.

Bijdrage: €6,50. Geef voor 26 april een seintje.

Contact: **Roger Kockaert**, tel: 02/460.16.66

Oxfam Wereldwinkel

Op zoek naar couscous in de Wereldwinkel? Jammer. Hij is er niet! De bestelling van de Wereldwinkels (21 ton) wordt al maanden geblokkeerd door Israël. De couscous wordt aangekocht bij een groep vrouwen in Gaza. Maar Israël heeft dit gebied afgesloten van de rest van de wereld. De 1,5 miljoen inwoners van Gaza zitten in een grote kooi, waar Israël de sleutel van heeft. Onze producenten krijgen de couscous niet meer naar buiten. De gesloten grenzen beroven honderden families van hun inkomen.

Contact: **Ivet Gonnissen**, tel: 02/479.27.66

INFORMATIE

Gemeenschapscentrum Nekkersdal, ingang activiteiten en secretariaat:
E. Bockstaellaan 107, 1020 Laken (Brussel)
Tel. 02/421.80.60
Fax 02/421.80.69
E-mail info@nekkersdal.be
Website <http://www.nekkersdal.be>

Kinderclub Baloe
vangt naschools kinderen op uit Lakense Nederlandstalige scholen.
Info: Tina De Backer, 02/421.80.65

Café Nekkersdal is open :
Ma > vr : 10u – 15u & 17u – 20u
Za : vanaf 10u
Info: Jos Debrouwer, 0486/53.01.36

Openbaar vervoer:
Bushalte Nekkersdal : 88, 230, 231, 232, 245, 246, 250, 251, 260, Nachtbus 18
Halte Bockstaal: 49, 53, 94, metro 1A
Halte Pannenhuis: 89, metro 1A
Treinstation Bockstaal
Parking Bockstaelplein

Tickets en reservering
Voor het eigen programma van Nekkersdal kan je bij Ingrid Jaspers en Yasmina Van Assche van het onthaal terecht.
Ma > do : 9u – 12u30 & 13u – 19u
Vr : 9u – 17u
Schoolvakanties elke werkdag : 9u – 17u
Reknr 435-8032501-11
Je kan gebruik maken van de cultuurwaardebon van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

sie. Te verkrijgen via www.vgc.be/cultuurwaardebon. Tickets kunnen online besteld worden via www.nekkersdal.be. Gereserveerde maar niet betaalde tickets worden 30 minuten voor de voorstelling vrijgegeven.

Het consultatiebureau voor het jonge kind:
Open elke dinsdag (wisselende uren)
Consultaties enkel op afspraak op het centrale en unieke nummer : 078/150.100 (Kind & Gezin-Lijn)
Info: Lilly De Ceuster, 02/425.01.25

Openbare Bibliotheek Stad Brussel
Ma > vr : 13u – 19u
Za : 10u – 17u
Tel. 02/423.53.20

lakuli

EEN RESTAURANT NAAR ONS HART

Wij aten biefstuk. Saignant gebakken, met saus, frietjes en salade. Vooraf was er een stevige soep. Er kwam ook een broodje bij en een dessert en koffie. Wij betaalden vijf euro.

Zo'n maaltijd voor die prijs kan je vinden in Laken. Bij 'De Andere Tafel', in de Stefaniastraat. De Andere Tafel is onderdeel van de beroemde 'Resto du Cœur', een VZW die door de Franse komiek Coluche opgericht werd in 1985, een jaar voor zijn dood. Oorspronkelijk zorgden zij gedurende de drie wintermaanden voor voedsel voor de daklozen en minderbedeelden. Sedert hun ontstaan hebben ze de kaap van één miljard maaltijden overschreden! Op 22 februari 1986 opende Coluche officieel de 'Restos du Cœur' in België, in Luik.

Vanaf het begin onderscheidt het Belgische concept zich van het Franse. Drie maanden openen is goed, maar deze mensen 9 maanden lang aan hun lot overlaten nadat je ze een sprankje hoop hebt gegeven op een beter leven, is eigenlijk struisvogelpolitiek. Daarom besluiten de Belgische 'Restos du Cœur' heel het jaar open te blijven. Net zoals in Frankrijk gaat de dienstverlening aan de minderbedeelden al snel verder dan het bedelen van maaltijden en het ter beschikking stellen van voedsel.

De Federatie der Belgische 'Restos du Cœur' groepeerde vandaag 16 restaurants (12 in Wallonië, 2 in Vlaanderen en 2 in Brussel) verdeeld over heel België. In 1995 startte de Resto du Cœur in Laken. Van 1999 tot 2004 vonden zij onderdak in Nekkersdal. Nu maken zij gebruik van de faciliteiten van het Openbaar Centrum voor

Maatschappelijk Welzijn (OCMW), antenne Laken.

Het restaurant is een beetje zoals je je een bedrijfskanitine voorstelt. Een grootkeuken en een zaal met plaats voor 86 personen. Elke werkdag worden er zo'n 100 tot 120 maaltijden geserveerd, telkens soep, hoofdgerecht en dessert. Vijf Euro is de hoogste prijs. Die geldt voor iedereen. Uitzonderingen zijn mensen met een vervangingsinkomen (stempelgeld, ziekenfonds enz...), die betalen €2,50. Diegene met een OCMW-inkomen tellen slechts €1,25 neer. Voor kinderen wordt ook dit tarief gerekend. Er zijn ook twee warme dranken (koffie of thee) in de prijs begrepen. Water staat op tafel, maar ook frisdrank kan gekocht worden.

U betaalt meteen aan de kassa en krijgt een ticket. Vervolgens volstaat het om een plaatsje te kiezen, het ticket aan de vriendelijke bediening te overhandigen en u krijgt uw maaltijd geserveerd. Misschien kunt u volgende keer daar eens uw dagschotel betrekken? Wij vonden alvast het eten prima en de sfeer heel gemoedelijk. Iedereen maakt een praatje met iedereen en alles verloopt zeer hartelijk. Een leuke ervaring!

**De Andere Tafel /
L'Autre Table
Stefaniastraat 27
02/420 60 87**

colofon

REDACTIEADRES

E. Bockstaellaan 107, 1020 Brussel
tel (02) 421.80.60
fax (02) 421.80.69
e-mail info@nekkersdal.be
website www.nekkersdal.be
reknr. De Nekker 435-8032501-11

INGANG SECRETARIAAT, ACTIVITEITEN, CAFÉ

E. Bockstaellaan 107, 1020 Brussel
tel (02) 421.80.60

TEKSTEN

Patrick Doms, Eric Theunis, Myriam Zwemmer, Wim Didelez, Anita De Meyer, Gertrude Langwiesner, Linda Teirlinck, Patricia Hendricks, Tom Flamend, Nora De Kempeneer, Rik Fobelets, Jan Vromman

Foto's

Anita De Meyer, Kasper Demeulemeester, Patrick Doms, Sonia Meeze, Wynand Plaizier, Alexis Cleeremans, Seniorencentrum, Fernand Hellinckx, Wim Didelez

CARTOON

Philippe Cruyt

ZETWERK

Ingrid Jespers

LAY-OUT

Wim Didelez

DRUK

Drukkerij De Ridder, 1745 Opwijk

VERWERKING

Nekkersdal, Cardijnsschool

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Julien Meganck
E. Bockstaellaan 107, 1020 Brussel

OPLAG

4-900

De teksten voor De Nekker van mei moeten ten laatste op dinsdag 22 april op de redactie zijn!

De gegevens vermeld op het etiket, bevinden zich in het geautomatiseerd adressenbestand van GC Nekkersdal (cf. De Wet van 8 december '92 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer t.o.v. de verwerking van persoonsgegevens).